

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110010382
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7110010382.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci obžalovanej A. D. pre pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 183/1999 Z. z., na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2019 v Košiciach o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 5.11.2018, sp. zn. 6T/29/2010 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci sám, podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanej A. D., nar. XX. X. XXXX v A., trvale bytom A. Č.. XXX, okres D. - F. podľa § 248 ods. 4 Trestného zákona v znení zákona č. 183/1999 Z. z. s použitím § 40 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 183/1999 Z. z. v spojení s článkom 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 u k l a d á trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, výkon ktorého podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v znení zákona č. 183/1999 Z.z. podmiennečne o d k l a d á a podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 183/1999 Z. z. u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej A. D..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 5.11.2018, sp. zn. 6T/29/2010 bola obžalovaná A. D. uznaná vinnou pre pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 183/1999 Z. z. (ďalej „Tr.zák.“), ktorého sa mala dopustiť tak, že

ako administratívny pracovník finančnej účtárne spoločnosti X. K. so sídlom na Z. Q.. Č.. X v D., ktorá mala na starosti vedenie pokladne a úhradu faktúr,

1) dňa 28.4.2011 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX č. XXXX pre spoločnosť C. - A.Ž. W. F. Č. D. na sumu 8.499,60 Sk, uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre svoju osobnú potrebu,

2) dňa 27.11.2002 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX ako úhradu faktúry č. XXXXX pre spoločnosť A. A. na sumu 60.540,- Sk, uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre svoju osobnú potrebu a následne aj dňa 25.2.2003 vystavila

výdavkový pokladničný doklad č. XXXXX ako úhradu na totožnú faktúru č. XXXXX pre spoločnosť A. A. opäť na sumu 60.540,- Sk a úhrada faktúry bola vykonaná spol. X. K. až poštovou poukážkou dňa 13.3.2003,

3) dňa 20.12.2002 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX ako úhradu faktúry č. XXX/XX pre spoločnosť G., S..X..F.. G. na sumu 139.782,50 Sk, ako doplatok faktúry, z ktorej bola uhradená iba suma 32.150,- Sk dňa 30.12.2002 uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre osobnú potrebu a úhrada faktúry bola vykonaná spol. X. G., S..X..F.. G. následne za účet vedený v Č. W..S.. dňa 10.2.2003. Spoločnosti G., S..X..F.. G. následne za faktúru č. XXXXXXXX zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX úhradu faktúry v sume 84.820,- Sk, aj tieto peniaze vybrala z pokladne a ponechala si ich pre svoju osobnú potrebu a úhrada faktúry bola vykonaná spoločnosťou X. K. až dňa 29.7.2003 bankovým prevodom z účtu spoločnosti X.,

4) dňa 31.1.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX na účel platby „clo“ na sumu 70.000,- Sk na osobu P. G., ktorý vykonával v spoločnosti X. K. funkciu colného deklaranta, ktorý K. XXX nepodpísal, ani peniaze neprevzal, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala a peniaze si ponechala pre svoju osobnú potrebu,

5) dňa 5.2.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXX pre spoločnosť B., W..S.. Z. D. na sumu 42.629,50 Sk, uvedenú sumu vybrala z pokladne, ponechala pre svoju osobnú potrebu a až dňa 21.2.2003 uhradila bankovým prevodom z účtu spoločnosti X. K. sumu 25.000,- Sk a dňa 31.3.2003 sumu 42.629,50 Sk,

6) dňa 25.2.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX pre spoločnosť G. I. S..X..F.. na sumu 150.416,- Sk, uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre svoju osobnú potrebu a úhrada faktúry bola vykonaná spol. X. K. až bankovým prevodom cez účet vedený v J. banke a.s. 18.6.2003,

7) dňa 7.3.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX pre spoločnosť F. D. na sumu 22.632,- Sk, uvedenú sumu vybrala z pokladne a ponechala si pre svoju osobnú potrebu,

8) dňa 10.3.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXX pre osobu technického námestníka Z. B. na sumu 14.707,40 Sk, pričom tento finančnú hotovosť neprebral a VPD nepodpísal, ale obž. A. D. uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre svoju osobnú potrebu,

9) dňa 8.5.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXXX ako zálohovú platbu pre S. Z.Ý. Z., W..S.. na sumu 40.000,- Sk ako zálohovú platbu, uvedenú sumu vybrala z pokladne, pričom predmetný pokladničný doklad aj zaúčtovala bez toho, aby uvedenú sumu prevzala zodpovedná osoba za uvedenú organizáciu a peniaze si ponechala pre osobnú potrebu,

10) dňa 12.5.2003 zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXX pre spoločnosť M. S. v sume 225.846,- Sk, túto hotovosť si z pokladne vybrala a ponechala si pre svoju osobnú potrebu a skutočná úhrada bola vykonaná bankovým prevodom spoločnosťou X.Ž. K. až dňa 21.5.2003 a dňa 31.1.2003 zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXX pre spoločnosť M. S. v sume 62.925,70 Sk, túto hotovosť si z pokladne vybrala a ponechala si pre svoju vlastnú potrebu a skutočná úhrada bola vykonaná bankovým prevodom spoločnosťou X. K. až dňa 19.2.2003,

11) dňa 12.5.2003 zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX akú úhradu faktúry č. XXXXXXXX pre spoločnosť I. D. v sume 38.400,- Sk, túto hotovosť si z pokladne vybrala a ponechala si pre svoju vlastnú potrebu,

12) dňa 18.5.2003 zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX pre spoločnosť D. Š. v sume 200.000,- Sk a následne na tú istú faktúru dňa 21.5.2003 v pokladničnej knihe

č. XXXXX zaúčtovala sumu 184.480,- Sk, pričom faktúra bola spoločnosťou D. Š. vystavená až dňa 26.5.2003, pričom peniaze vo výške celkom 384.480,- Sk spoločnosťou X. K. až dňa 22.7.2003,

13) dňa 28.5.2003 vystavila výdavkový pokladničný doklad č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXX pre spoločnosť K. J., W..S.. D. na sumu 172.739,- Sk uvedenú sumu vybrala z pokladne, ponechala si ju až do 20.6.2003, kedy bezhotovostným spôsobom prostredníctvom peňažného ústavu spoločnosti X. K. uhradila sumu 160.163,- Sk na účet K. J., W..S.. D. a ponechala si pre svoju osobnú potrebu sumu 12.576,- Sk,

14) dňa 30.8.2003 zaúčtovala v účtovnej knihe č. XXXXX ako úhradu faktúry č. XXXXXXXXXXXX pre spoločnosť G. I. v sume 90.405,- Sk, túto hotovosť si z pokladne vybrala a ponechala si pre svoju vlastnú potrebu, pričom skutočná úhrada bola vykonaná bankovým prevodom spoločnosťou X. K. až dňa 17.10.2003,

čím takto svojím konaním spôsobila X. K. D. celkovo škodu vo výške 1.042.914,16 Sk, t.j. 34.618 €.

Bol jej za to uložený podľa § 248 ods. 4, § 36 písm. l), § 33 písm. g), § 40 ods. 4 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložený a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 16 mesiacov. Poškodená X. K. D. bola podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej „Tr.por.“) odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný sporový proces.

Proti rozsudku podala odvolanie proti výroku o vine a výroku o treste obžalovaná A. D. (ďalej len „odvolateľka“), a to prostredníctvom svojej obhajkyne.

Ako vyplýva z písomného odôvodnenia podaného opravného prostriedku, podľa názoru odvolateľky nebola vykonaná žiadna zákonná inventúra ku vzniknutému schodku a vo vzťahu k výške škody poukazuje na výsluch znalkyne doc. Ing. W. I., PhD., ktorá skonštatovala, že nie je možné jednoznačne stanoviť výšku škody, nakoľko poškodená organizácia nedodržaním ustanovení Zákona o účtovníctve nedôslednou a nefunkčnou kontrolnou činnosťou vedúcich pracovníkov umožnila toto konanie. Výrok o vine je v zjavnom rozpore s obsiahlym znaleckým dokazovaním, nakoľko právne relevantná je objektívna nemožnosť určenia výšky škody, teda otázka vôbec existencie samotnej škody. I napriek tomu prvostupňový súd uznal vinu odvolateľky a uložil trest. V tomto konaní je paradoxné to, že nezákonne konala poškodená organizácia, nie odvolateľka. Nebol doplneným dokazovaním zmenený skutkový a právny stav veci, dokonca výsluch menovanej znalkyne potvrdil dôvody oslobodenia.

S odkazom na závery znaleckého dokazovania, ktoré bezpochyby spochybňujú výšku škody a vykonané dokazovanie je názoru, že skutok sa nestal. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a odvolateľku spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor, ako i splnomocnenec poškodenej X. K. D. využili možnosť v zmysle § 314 Tr.por. a podali vyjadrenie k odvolaniu odvolateľky.

Prokurátor vo svojom vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že samotná odvolateľka uznala schodok, čo písomne potvrdila a postupne splácala, jediná mala hmotnú zodpovednosť za vedenie pokladne. Okrem čiastkových úkonov, prácu v pokladni nikto nevykonával, čo však bolo v čase od 1. 1. 2003 do 3. 7. 2003. Schodky v jednotlivých skutkoch sú preukázané listinnými dôkazmi, ale najmä výpoveďami jednotlivých svedkov o tom, že sporné listiny nepodpísali, resp. že by prevzali konkrétne uvedené finančné čiastky.

Pokračuje, že znalkyňa Ing. A. B. v znaleckom posudku skonštatovala, že napriek nedostatkom vo vedení účtovníctva v poškodenej organizácii za uvedené schodky v celkovej výške 1.042.914,- Sk je zodpovedná odvolateľka, ktorá výška spôsobenej škody/schodok je zhodná s vyčíslením znalecko-audítorského posudku Ing. A. G. a Ing. K. S., ktorá vznikla činnosťou odvolateľky na základe fiktívneho účtovania, pri vystavovaní fiktívnych dokladov. Bolo ale preukázané, že odvolateľka vybrala z pokladne spoločnosti hotovosť za účelom úhrady dodávateľských faktúr, ktoré však nezaplatila a finančné prostriedky si ponechala pre vlastnú potrebu. To, že pokladničné doklady nemali predpísané náležitosti je na ťarchu odvolateľky, ktorá nemala takto hotovosť vydať.

Odvolateľka tak svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku.

Splnomocnenec poškodenej organizácie vo svojom vyjadrení poukazuje na to, že obhajoba odmieta akceptovať závery dokazovania, i právny názor odvolacieho súdu. Tvrdenie o tom, že údajne nebola preukázaná výška spôsobenej škody - s odkazom na výpoveď znalkyne doc. Ing. W. I., PhD. - je vytrhnutá z kontextu a nezohľadňuje závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania ostatnými dôkazmi, najmä znaleckými posudkami Ing. A. B. a znalecko-auditorského posudku Ing. A. G. a Ing. K. S.. Pokračuje konštatovaním, že odvolateľka bola zaviazaná na úhradu sumy 34.618,41 Eur s príslušenstvom, a to rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 16C/266/2003 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/107/2016, kde podľa znaleckého posudku znalca Ing. O. Š.É., PhD. je za schodok plne zodpovedná odvolateľka ako osoba s hmotnou zodpovednosťou. Napokon, pokračuje poukazom na listinné dôkazy, výpovede jednotlivých svedkov a konštatuje, že doc. Ing. W. I., PhD. sa v znaleckom posudku sústredila iba na účtovné doklady, ktoré mali podľa nej nedostatky, pričom ostatní znalci skúmali doklady komplexne. Vyjadrenie ukončuje poukazom na písomné uznanie dlhu zo strany odvolateľky, ktorá časť škody i nahradila a i na škrtanie, bielenie a prepisy vykonané odvolateľkou v úmysle zmařit odhalenie ňou spáchaných trestných činov.

Obhajkyňa obžalovanej v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedla, že má za to - tak ako už uvádzala v odvolaní - obžalovanú je potrebné oslobodiť. Odvolanie a dôvody sú rozsiahlo uvedené, základným právom obžalovaného je poznať výšku škody, a to bez pochyb, ktorú mal spôsobiť svojím konaním. Táto skutočnosť je odbornou otázkou na znalca z odboru účtovníctva, ktorý sa v tomto konaní vyjadril - všetci znalci v tomto konaní sa takto zhodne vyjadrili - že túto škodu nie je možné bez pochyb určiť. Keďže u škody ide o základný znak skutkovej podstaty trestného činu, a tento nie je bez pochyb zřejmý, je tu takáto pochybnosť o skutku, pre ktorú je treba obžalovanú oslobodiť. Skutočnosť, že svedkovia preukazujú zodpovednosť obžalovanej za pokladničné doklady, je tu právne irelevantná otázka, pretože právne podstatnou je to, že v konaní nemáme určenú nepochybne danú výšku škody. Preto samotné pokladničné doklady bez ďalšieho riadneho účtovného spracovania a vyhodnotenia, a to zákonným postupom podľa zákona o účtovníctve, nemajú výpovednú hodnotu pre účely tohto trestného konania a samotné účtovníctvo poškodeného bolo práveže vedené v rozpore so zákonom, kde doklady pre určenie výšky škody pre účely tohto konania boli v rozpore so zákonom deformované a to tak, že boli mazané, prepisované, škrtané, proste boli do nich robené také zásahy, ktoré zákon nedovoľuje. Preto aj znalkyňa na poslednom pojednávaní vyjadrila objektívnu skutočnosť, že škodu nie je možné bez pochyb určiť a za tento stav je zodpovedný aj poškodený. Preto má za to, že v danej veci nie je bez pochyb preukázané, aby sa predmetný skutok stal a žiadala obžalovanú oslobodiť.

Splnomocnenec poškodeného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí konštatoval, že v predmetnej veci už dávno nejde o schodok zistený rozdielom v dvoch inventúrach alebo iba z účtovných dokladov. Vo všetkých 14 skutkoch boli výdaje z pokladne obžalovanou za účelom úhrady záväzkov, resp. fiktívnych záväzkov preukázané nielen dôkazmi - nachádzajúcimi sa vo zv. 4 - 6 trestného spisu, pokladničnými dokladmi, výpismi z účtov a pokladničnou knihou, ale aj výpoveďami svedkov a ich vyhláseniami. Vzhľadom na tieto dôkazy navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť podľa § 319 Tr. por. majúc za to, že výška škody bola preukázaná.

Intervenujúci prokurátor v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedol, že podľa názoru prokuratúry prvostupňový súd postupoval správne a zákonne, keď uznal obžalovanú vinnou zo žalovaného trestného činu. Urobil tak preto, že ho k tomu viedol náležitým spôsobom zistený skutkový stav a to najmä výpoveďami svedkov A.X. B., L. M. a J. X., ktoré vypovedali, že s pokladňou narábala jedine obžalovaná, ktorá jedine ona mala kľúče od trezoru a zodpovedala za výdaj peňazí z pokladne. Aj keď ju tieto svedkyne niekedy zastupovali, tieto sa nezhodovali s termínmi, kedy boli vystavené fiktívne účtovné doklady. Čo sa týka výšky spôsobenej škody, obžalovaná po vykonanej inventarizácii poškodenou organizáciou sama výšku schodku uznala a postupne ho aj začala splácať. Vina obžalovanej bola týmito dôkazmi jednoznačne preukázaná a na margo odvolania obžalovanej treba uviesť, že možno - keby poškodená organizácia dôslednejšie vykonala kontrolnú činnosť - mohlo prísť k tomu, že by táto trestná činnosť bola odhalená skôr, a jedine preto je taký záver znalkyne I.. Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods. 1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods. 1 Tr.por.), oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1, ods. 2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd potom pri rozhodovaní o odvolaní odvolateľky postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmvajúc len tie výroky, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia, ako i podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu zistil, že prejednávaná trestná vec už bola predmetom odvolacieho konania - viď rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 17. januára 2007, sp. zn. 6To/127/2006, zo dňa 14. mája 2014, sp. zn. 6To/19/2014 a naposledy zo dňa 29. marca 2018, sp. zn. 6To/92/2017.

V naposledy menovanom rozhodnutí rozhodol odvolací súd tak, že vzhľadom na vzniknuté pochybnosti o správnosti skutkových zistení, prípadne neodstránené rozpory v skutkových zisteniach napadnutého rozsudku, tieto boli dôvodom pre postup podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. Uložil prvostupňovému súdu, aby vzhľadom na uvedené - v rámci doteraz vykonaného dokazovania :

- 1) pri uvádzaní skutkov dôsledne uvádzal presný termín času ich spáchania,
- 2) vyrovnal sa so skutočnosťou, že obžaloba môže byť podaná len pre skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný,
- 3) vykonal procesne súladným postupom dôkazy, a to znalecké posudky, pričom sa javí ako dôvodný osobný výsluch znalkyne doc. Ing. W. I., PhD.,
- 4) neopomenul pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia zhodnotiť všetky relevantné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní.

Prvostupňový súd - postupujúc v súlade s názorom odvolacieho súdu - v odôvodnení napadnutého rozsudku - v zásade v súlade s ustanoveniami § 165 ods. 1, § 167 a § 168 ods. 1 Tr.por. - riadne, logicky a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy - výpovede svedkov, znalecké posudky, listinné dôkazy - svoje skutkové zistenia pri rozhodovaní oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu - v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto i správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por.

Pokiaľ sa týka jednotlivých položiek v jednotlivých skutkoch, pri týchto sa vychádzalo z existujúcich listinných dôkazov, vrátane posudkov, pričom je potrebné podotknúť, že - v globále - ide o celkovo škodu vo výške 1.042.914,16 Sk, t.j. 34.618 € ako škodu minimálnu, ktorú sa podarilo preukázať ako schodok.

Odvolací súd konštatuje - v zhode so závermi prvostupňového súdu - že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa odvolateľka dopustila žalovaných skutkov, ktoré sa stali tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu.

Odvolací súd tak nemal pochybnosti o správnosti výroku o vine v napadnutom rozsudku, nakoľko zodpovedajú výsledkom dokazovania na hlavných pojednávaniach. Prvostupňový súd taktiež zistené skutkové zistenia pri právnych úvahách správne podriadil pod príslušné ustanovenie zákona, v dôsledku čoho odvolací súd nezistil žiadne pochybenia prvostupňového súdu pri právnej kvalifikácii žalovaného skutku.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolateľky považuje odvolací súd za potrebné zvýrazniť, že jej tvrdenia, ktoré tvoria podstatnú časť obrany sú tvrdenia obštrukčného charakteru a sú pochopiteľne motivované snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za spáchanie žalovaných skutkov a tým i uloženiu trestu. Reagujúc na odvolacie dôvody, považuje odvolací súd za potrebné zvýrazniť, že vykonaným dokazovaním - najmä výpoveďami svedkýň A. B., L. M. a J. X. - bolo preukázané, že s pokladňou narábala len obžalovaná, ktorá sama mala kľúče od trezoru a zodpovedala za výdaj peňazí z pokladne. I v prípade, že ju niekedy niektorá zastupovala, tieto dni zastupovania sa nezhodovali s termínmi, kedy boli vystavené fiktívne účtovné doklady.

Výška škody v jednotlivých skutkoch vychádza z dôkazov vzťahujúcich sa ku každému z nich, pričom zodpovednosť odvolateľky za schodok vyplýva aj z obsahu iných súdnych rozhodnutí - rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 16C/266/2003, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/107/2016.

Vyjadrenie znalkyne doc. Ing. W. I., PhD. je tak - z celkového pohľadu -všeobecné a v protiklade s obsahom celého vykonaného dokazovania a závermi z neho vyplývajúcimi.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obvinenie bolo odvolateľke vznesené dňa 18. mája 2004 a to doručením uznesenia vyšetrovateľa PZ ÚJaKP OR PZ SR v Košiciach I, ČVS: ORP-5/OEK-K1-2004 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.

Podľa článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „Dohovor“) v znení Protokolu č.11, ktorý nadobudol účinnosť 1.11.1998, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. 3. 2003, sp. zn. 3 Tz 2/2003, bod I., zastavenie trestného stíhania pre neúmernú dĺžku konania z dôvodu uvedeného v § 11 ods. 1 písm. h) Tr.por. s poukazom na článok 6 Dohovoru neprichádza zásadne do úvahy, lebo žiadna medzinárodná zmluva k takému postupu Slovenskú republiku nezaväzuje. Neúmernú dĺžku konania môže súd zohľadniť pri výmere trestu a tak poskytnúť dotknutej osobe spravodlivé zadostučinenie.

Podľa § 40 ods. 1 Tr. zák., ak má súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a za to, že by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovených týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne, a že môže účel trestu dosiahnuť i trestom kratšieho trvania, môže znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom.

Odvolací súd preto konštatuje, že - a to v zhode s Dohovorom, platnou judikatúrou i citovaným rozhodnutím - sú splnené podmienky vzhľadom na okolnosti prípadu pre postup v zhode s citovaným

zákonným ustanovením a to mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. V predmetnej trestnej veci došlo k neúmernej dĺžke konania, pričom odvolateľka nemala žiadnu zásluhu na vzniku daného stavu, nakoľko sa disciplinovane dostavovala, resp. jej obhajkyňa na všetky úkony, na ktoré bola predvolaná, resp. o nich upovedomená.

Podľa zistení odvolacieho súdu prvostupňový súd pri ukladaní trestu u odvolateľky postupoval - v zásade - v súlade s ustanovením § 31 Tr. zák. a nasl., i pri aplikácii ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu § 40 ods. 1 Tr. zák., avšak - z hľadiska právnej čistoty bolo potrebné výrok o treste opraviť, a to aplikáciou príslušných správnych zákonných ustanovení.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Odvolací súd pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a - v zhode s prvostupňovým súdom - a dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu u odvolateľky postačuje uloženie výchovného trestu odňatia slobody pri mimoriadnom znížení trestu s podmieneným odkladom. Súčasne, taktiež dôsledne zohľadnil i potreby zaistenia zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie ako i generálnej prevencie. Ak odvolateľka povedie počas trvania skúšobnej doby riadny život, prvostupňový súd vysloví, že sa osvedčila v skúšobnej dobe, inak rozhodne a to prípadne už i v jej priebehu, že trest vykoná.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je vecne správny vo výroku o vine, zodpovedá vykonanému dokazovaniu a zo zisteného skutkového stavu vyplýva jednoznačný záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že žalované skutky spáchala odvolateľka zisteným spôsobom i z preukázaného motívu, a preto postupom v zmysle § 319 Tr.por. odvolanie odvolateľky - obžalovanej A. D. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.